

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عیدتان مبارک! ان شاء الله به معنای واقعی کلمه مبارک، این عید، هم عید نوروز و هم عید ولادت صدیقه‌ی کبرا (سلام الله علیها)، بر همه‌ی شما برادران عزیز و خواهران عزیز مبارک باشد؛ هم بر خودتان، هم بر خانواده‌هایتان، فرزندانان، همسرانان، که بلاشک سهم عمده‌ای از ثواب الهی را همسران مسئولین میبرند. خیلی از این زحمات مسئولیتهای شما و اشتغالهای شما و گرفتاری‌های شما را آنها تحمل میکنند اما شما چهره میشوید و مورد تقدیر قرار میگیرید و مورد تشکر خواص و عوام قرار میگیرید و کسی از آنها تشکر نمیکند. بنده، هم به آنها تبریک عرض میکنم - به همسران شما و به خانواده‌های شما - هم از آنها تشکر میکنم به خاطر صبری که میکنند و همکاری‌ای که با شماها میکنند که موجب میشود شماها بتوانید ان شاء الله به وظایف مهم، مسئولیتهای سنگین و کارهای بزرگی که بر عهده دارید به بهترین وجهی برسید.

عید نوروز هم واقعاً یک فرصتی است برای ما ایرانی‌ها. با قطع نظر از جنبه‌ی ارتباط این روز معین با آنچه در تاریخ اسلام است - که حالا بعضی‌ها تطبیق میکنند با روز غدیر و بعضی‌ها با روزهای دیگر، که من نمیتوانم قضاوتی نسبت به صحت و سقم این تطبیق‌ها بکنم - خود این عید که اول سال خورشیدی ما و منتسب به هجرت پیغمبر اکرم است، واقعاً یک فرصت بزرگ و خوبی است. اعیاد این جور هستند؛ یک سرآغاز را و یک دوره‌ی جدید را به انسان القا میکنند. این احساس ورود در دوره‌ی جدید به انسان کمک میکند که نشاط تازه‌ای پیدا کند، برنامه‌ریزی جدیدی بکند، ابتکاری به میدان بیاورد؛ خیلی چیز خوبی است. لذا در همه‌ی دنیا همه‌ی ملت‌ها به اعیاد سالشان اهمیت میدهند. این اهمیت ممکن است در یک جاهایی جنبه‌ی مذهبی داشته باشد، مثل مسیحی‌ها و دیگران؛ یک جاهایی هم نه، جنبه‌ی مذهبی اصلاً ندارد اما اول سال است. اول سال یعنی روز نو، کار نو، ابتکار نو؛ معنایش این است. این خیلی احساس خوبی است که برای انسان به وجود می‌آورد.

یک برکت دیگر عید نوروز، این دیدارها و هماهنگی‌ها است. الان شما که اینجا جمع شده‌اید، عمده‌ی مسئولین کشور هستید؛ از سه قوه و بعضی از نهادها در اینجا جمعند همه با هم کنار هم نشسته‌اند؛ از قوه‌ی مجریه، از قوه‌ی مقننه، از قوه‌ی قضائیه و از نهادهای انقلابی، همه دور هم نشسته‌اند و یک وحدتی را دارند نشان میدهند؛ این خیلی چیز باارزشی است و برای یک کشور خیلی مهم است.

وحدت ملی یک مسئله است، که بحمدالله جمهوری اسلامی از اول انقلاب تا امروز از این امتیاز وحدت ملی برخوردار بوده لکن یک چیزی در کنار وحدت ملی وجود دارد و آن اتحاد و هم‌زبانی و همدلی مسئولین کشور است؛ این خیلی چیز مهمی است. منافات هم ندارد با اختلاف سلیقه‌ها، با اختلاف دیدگاه‌ها. خوب بله، هرکسی یک سلیقه‌ای دارد؛ ممکن است در فلان مسئله‌ی سیاسی، اقتصادی و غیره، جنابعالی نظری داشته باشید؛ برادران، دوستان، همکارتان در دستگاه شما یا در دستگاه دیگر، نظر دیگری داشته باشد؛ این هیچ اشکالی ندارد. مهم این است که وحدت جهت، وحدت مسیر، وحدت هدف محفوظ بماند؛ آن است که شکل میدهد به اتحاد مسئولان، و در نهایت، به اتحاد ملی؛ این خیلی چیز خوبی است. همین جلسه‌ی امروز ما، مظهر همین هم‌زبانی و همدلی و همکاری و انس و الفت است؛ این را باید قدر دانست؛ ما این را مغتنم می‌شمریم.

بنده معتقدم که بدون همکاری، کارهای کشور پیش نخواهد رفت. ما تجربه‌ی زیادی کسب کردیم در طول این

سی و چند سال ؛ اگر مسئولان کشور در یک جهت، در یک هدف - که اهداف کلی است، اهداف اساسی است، اهداف انقلابی است - با هم، هم نظر باشند، اختلاف سلیقه‌ها در صدها مسئله [هم که] وجود داشته باشد، ضرری نمی‌زند و کار پیش می‌رود ؛ عمده این است و این را ما می‌خواهیم، که خب بحمدالله انسان احساس میکند که این در کشور وجود دارد ؛ یعنی مسئولین قوا و مسئولان اساسی کشور، در اهداف کلان نظام با یکدیگر همفکرند، همدلند، هم‌نظرند ؛ ولو حالا ممکن است سلايق در راه‌ها و روش‌ها و شیوه‌ها و مانند اینها مختلف باشد.

این هم یکی از برکات عید نوروز است که دور هم جمع بشویم ؛ مثلاً ما آقای جهانگیری (۱) را از کی تا حالا ندیده‌ایم ؛ حالا امروز الحمدالله به برکت عید نوروز مثلاً، ایشان را و دیگر دوستان را الحمدالله [توانستیم] زیارت کنیم ؛ اینها خیلی خوب است.

من یک فرصتی دارم در این دیدار که اولاً تشکر کنم از زحماتی که دوستان دارند در بخشهای مختلف میکشند، بخصوص در همین زمینه‌ی مسائل اقتصاد مقاومتی که حالا اسم آقای جهانگیری را آوردیم، و ایشان در نقش اداره‌کننده و فرماندهی قرارگاه این اقدام بزرگ، بنا است نقش ایفا کنند. بنده اصرار بر این معنا دارم که به معنای واقعی کلمه، فرماندهی صورت بگیرد ؛ [چون] دستگاه‌ها، خب سیاستهایی دارند، کارهایی دارند، کارهای متعارف و معمولی دارند ؛ نقش فرماندهی این است که ملاحظه کند ببیند کدام یک از این کارها در چهارچوب سیاست اقتصادی میگنجد، و کدام نسبت به اقتصاد مقاومتی بی تفاوت است، و کدام ضد اقتصاد مقاومتی است. اینها باید سنجیده بشود ؛ آن دسته‌ی اول تقویت بشود ؛ دسته‌ی دوم، حتی المقدور کشانده بشود به سمت اقتصاد مقاومتی ؛ دسته‌ی سوم به طور کامل جلوگیری بشود. یعنی این انتظار است. خب، بنده خبر دارم که واقعاً آقایان کار میکنند و مشغولند ؛ هم ایشان و هم همکارانشان ؛ و باید تشکر کنیم از اینکه این کار را میکنند.

ما امسال گفتیم «اقدام و عمل» ؛ (۲) مراد ما از اقدام و عمل، این است که یک اقدام همه‌جانبه و فراگیر صورت بگیرد، به طوری که آخر سال بتوانیم گزارش بگیریم و دوستان گزارش بدهند که این چند کار، [مثلاً] این ده مورد انجام گرفت. فرض کنید در زمینه‌ی مسئله‌ی تولید، این کارها انجام گرفت یا در مسئله‌ی تولید علم این کارها انجام گرفت، یا در مورد مثلاً فرض کنید که ارتباطات تجاری-بازرگانی خارجی، این اقدامات انجام گرفت ؛ [یعنی] کارهای مشخص. و انتظار ما این است و امیدواریم ان شاءالله این کار انجام بگیرد.

من البته احساس میکنم این مجموعه‌ای که در نظر گرفته شده، میتواند این کار را انجام بدهد. مجلس هم ان شاءالله کمک میکند ؛ دستگاه‌های دیگر هم هر کدام به نحوی میتوانند نقش ایفا کنند ؛ نهادهای انقلابی میتوانند در این زمینه واقعاً نقش ایفا کنند. مهم این است که این مرکزیت، مرکزیت فکر و عمل است ؛ خصوصیت فرماندهی این است ؛ یعنی هم فکر است، هم عمل ؛ فقط یک ستاد هماهنگ‌کننده نیست بلکه مرکز فرماندهی است، قرارگاه است. ما در آن جلسه‌ای که این مسئله را بحث کردیم، فرق قرارگاه و ستاد را گفتیم: قرارگاه، مرکز فرماندهی عملیات است، مثل قرارگاه‌های نظامی ؛ یعنی از دستگاه‌های مختلف بهره میگیرد برای اجرای آن هدفی که ترسیم شده. بنابراین هم مرکز فکر است و باید بنشینند فکر کنند، و هم مرکز عمل است ؛ یعنی باید دستور داده بشود، پیگیری شود، نتایج کار دیده بشود ؛ این کارها باید ان شاءالله انجام بگیرد ؛ انتظار ما این است و من کاملاً امیدوارم که ان شاءالله این کار انجام بگیرد.

ما البته انتظاراتمان را خیلی بالا نمی‌بریم ؛ من میدانم موانع را، مشکلات را ؛ کمبود اعتبارات یکی از مشکلات ما است، منتها این را باید جبران بکنید ؛ یعنی نگاه کنید ببینید کجاها قابل صرفه‌جویی کردن است، هر جا میشود صرفه‌جویی کرد، صرفه‌جویی کنید و مبلغ صرفه‌جویی شده را صرف آنجایی بکنید که خلأ در آنجا وجود دارد. ما

کارهای زیادی داریم که پول هم خرجش میشود و قابل صرفه‌جویی هم هست. بنابراین کمبود منابع را [جبران کنید]. حالا دستگاه‌ها ممکن است یک مقداری هم با سختی مواجه بشوند لکن اگر ان‌شاءالله کار با همت انجام بگیرد و مدیریت خوب بشود، کار، عملی است.

بنده معتقدم ما از لحاظ مدیریت هم کمبود نداریم؛ ما انصافاً مدیران خیلی خوبی در کشور داریم. بنده خوب سالها تجربه دارم؛ من هم در دولت بودم، هم در بیرون دولت ناظر دولتهای مختلف بودم؛ ما حقاً و انصافاً مدیران زنده‌ای داریم؛ هم از لحاظ انگیزه مدیریتشان خوب است، هم از لحاظ فکر اهل مدیریتند، هم از لحاظ عمل [اهل] مدیریتند. ما مدیر کم نداریم؛ ما پیگیری و تمرکز [لازم داریم]، که عمده تمرکز است؛ تمرکز تصمیم‌گیری، تمرکز فرماندهی، تمرکز اجرا.

من به آقای رئیس‌جمهور محترممان هم گفتم. خوب رئیس‌جمهور خیلی کار دارد؛ از دور که افراد نگاه میکنند، ملتفت نمیشوند به گستره‌ی کارها و فعالیت‌هایی که یک رئیس‌جمهور باید انجام بدهد؛ اداره‌ی کشور از جهات مختلف کار آسانی نیست، کار بسیار سختی است. زمان حیات مبارک امام (رضوان‌الله‌علیه) بعضی‌ها به ایشان مراجعه میکردند، از یک چیزهایی، یک اموری، گاهی اوقات به ایشان شکایت میکردند، که آقا فلان‌جا مثلاً فلان چیز این‌جوری شده. مکرراً ایشان در جواب میگفتند آقا، اداره‌ی کشور کار سختی است. واقعاً هم همین‌طور است؛ ما خودمان اداره‌ی کشور را تجربه کرده‌ایم؛ واقعاً کار سختی است، کار آسانی نیست. بنابراین اشتغالات رئیس‌جمهور زیاد است. معاون اول که جایگاه برجسته و ممتازی است، میتواند در این زمینه‌ها با اختیارات کامل و تمام، ان‌شاءالله خوب وارد بشود. انتظار ما این است، یعنی ما میخواهیم که این کار [انجام شود].

بنده از هر اقدامی که چه دولت، چه مجلس شورای اسلامی در جهت منافع مردم و گشایش امور مردم انجام بدهند، جداً دفاع میکنم و از آن حمایت میکنم. مهم این است که انسان احساس کند کاری دارد انجام بگیرد که برای منافع ملی مفید و لازم است؛ اگر بنده در مورد هر موضوعی - چه آنچه مربوط به قوه‌ی مجریه است، چه آنچه مربوط به قوه‌ی مقننه است، همچنین قوه‌ی قضائیه - احساس کنم کاری دارد انجام بگیرد که در خدمت مردم و برای مردم است، جداً دفاع خواهم کرد؛ از همه‌ی نیرو و توانی که در این بنده‌ی ناچیز وجود دارد استفاده خواهم کرد برای حمایت از این کاری که به نفع مردم و برای رفع مشکلات مردم است.

عمده این است که ما به خودمان اتکاء کنیم؛ اساس کار این است. ما باید به خودمان اتکاء کنیم؛ به دیگران نمیشود اتکاء کرد، به بیگانگان نمیشود اتکاء کرد، نمیشود اعتماد کرد. من مکرراً در دوران همین مذاکرات هسته‌ای - شاید چهار پنج مرتبه یا بیشتر - گفتم به آمریکایی‌ها نمیشود اعتماد کرد. (۳) حالا هم ملاحظه میکنید و می‌بینید؛ حرفهایی که می‌زنند، اظهاراتی که میکنند و عملکردی که نشان میدهند، کاملاً امضای آن حرفی است که بنده آن وقت می‌زدم؛ یعنی واقعاً نمیشود به اینها اعتماد کرد. [البته] آمریکایی‌ها به عنوان نماد بد اخلاقی و بد ادایی [هستند] فقط آنها [هم] نیستند، دیگرانی هم هستند که همین جور بد ادای و بد اخلاق و بد رفتارند؛ بالاخره نمیشود به آنها اعتماد کرد. ما باید به خودمان اعتماد کنیم، به خودمان تکیه کنیم و بدانیم میتوانیم و بدانیم که خدای متعال هم کمک میکند. امیرالمؤمنین میفرماید: قُلَّمَا رَأَى اللَّهُ صِدْقَنَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الثَّوْرَ وَ أَنْزَلَ بَعْدُوثَا الْكَبْتِ؛ (۴) وقتی ما صادقانه وارد میدان میشویم و حرکت میکنیم، خدای متعال نصرت را به ما قطعاً خواهد داد. خوب زندگی فرازونشیب دارد؛ زندگی فردی هم فرازونشیب دارد، چه برسد به زندگی اجتماعی و زندگی یک ملت. یک جاهایی انسان دچار مشکل میشود، یک جاهایی دچار ناهنجاری و شرایط نامطلوب میشود، یک جاهایی هم انسان مواجه با گشایش میشود؛ همه‌جورش هست. عمده این است که ما آن خط مستقیم را و صراط مستقیم را ان‌شاءالله دنبال کنیم و پیش برویم.

به هر حال، از خدای متعال برای همه‌ی شماها توفیق مطالبه می‌کنم. من همیشه دعا می‌کنم، من همه‌ی مسئولین کشور را دعا می‌کنم؛ یعنی همه‌ی کسانی را که در این راه دارند حرکت می‌کنند و در هر گوشه‌ای و به هر شکلی دارند تلاش می‌کنند، بنده [دعا می‌کنم]. [البته] دعای ما اهمّیت و ارزشی ندارد لکن بالاخره ما وظیفه‌ی دعاگویی را انجام می‌دهیم. شما هم همّت کنید و کار کنید تا ان شاءالله به نتیجه برسیم.

و من روی مسئله‌ی تولید تکیه می‌کنم. مسئله‌ی تولید داخلی را باید خیلی جدّی گرفت؛ یعنی کلید اساسی کارها مسئله‌ی تولید داخلی است. در هر دو بخش، هم بخش وزارتخانه‌ی صنعتی و بازرگانی و هم وزارت کشاورزی، باید مسئله‌ی تولید را جدّی گرفت. ان شاءالله خدای متعال هم بهتان کمک خواهد کرد.

(۱) معاون اوّل رئیس‌جمهور

(۲) اشاره به شعار سال: اقتصاد مقاومتی؛ اقدام و عمل

(۳) از جمله، بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم؛ ۱۳۹۴/۶/۱۸

(۴) نهج البلاغه، خطبه‌ی ۵۶